

TEKST 158: Brev fra Urban d.2. til spanske adelsfolk

Mellem januar 1096 og juli 1099, efter de frankiske og normanniske riddere var draget afsted på Det 1. Korstog, sendte Pave Urban d.2. (1088-1099) et brev til spanske adelsfolk, hvori han indskærpede deres opgave.

På vegne af byen eller snarere kirken i Tarragona¹ bønfaller vi Deres Herskaber på den mest indtrængende vis og beordrer jer til for syndernes forladelse at gøre en energisk indsats for at genoprette den [byen/kirken] på alle mulige måder. For I ved, hvor stort et forsvar det ville være for Kristi folk, og hvilket frygteligt slag det ville være for saracenerne, hvis denne berømte bys status ved Guds godhed blev genoprettet. Hvis riddere fra andre områder med ét sind har besluttet sig for at drage afsted for at hjælpe den asiatiske kirke² og for at befri deres brødre fra saracenernes tyranni,³ så burde I – med ét sind og vores opmuntring – med større udholdenhed arbejde for at hjælpe en kirke, der er så tæt på jer, med at modstå saracenernes invasioner.⁴ Ingen må tvivle på, at hvis han af kærlighed til Gud og hans brødre dør på under denne ekspedition, vil hans synder med sikkerhed blive tilgivet, og han vil få del i det evige liv gennem den mest medfølgende nåde fra vor Gud. Så hvis nogen af jer har besluttet sig for at drage til Asien, er det i stedet her [i Spanien], at han skal forsøge at opfylde sit løfte, for det er ingen dyd forbundet med at redde kristne fra saracenerne ét sted, for blot at udsætte dem for saracenernes tyranni og undertrykkelse et andet sted. Må den almægtige Gud i jeres hjerter vække en kærlighed til jeres brødre og belønne jeres tapperhed med sejr over fjenden.

J. M. Rosenløv & M. Pihl: *Korstogene – Islams ekspansion og kristen modoffensiv* (2014)

P. Kehr: *Papsturkunden in Spanien. Katalonien*, Berlin, (1926), s.287f. Her efter L. & J. Riley-Smith: *The Crusades. Idea and Reality*, London (1981), s.40.

¹ Tarragona: kystby i det nordøstlige Spanien, syd for Barcelona.

² Dvs. kristne i Østen, de tidligere byzantinske områder i Anatolien samt Syrien og Palæstina

³ Undertrykkelsen af den kristne befolkning i bl.a. Det Hellige Land (se tekst 49-130) samt hyppigere overfald på kristne pilgrimme, se tekst 121, 122, 124, 127, 129, 130. Den muslimernes ødelæggelse af Gravkirken i Jerusalem i 1009 (se tekst 149) samt de tyrkiske seldsjukkers drab, plyndringer, ødelæggelser og tilfangetagelser, se tekst 125 (Sabastea (1059), Armenien (1062-64)), tekst 126 (Syrien/Palæstina og Anatolien), tekst 128 (Antiochia i 1085), tekst 152 (Armenien, Malatia og Pontus i 1050'erne).

⁴ De muslimske angreb i Spanien havde stået på siden 700-tallet, se tekst 136, 137 (jf. tekst 138-140, 150)